

МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

№ 11.00-43

27.09.1996

СОФИЯ

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

Б.к. № 28/28.09.18/96

Дата 27.09.96

53

ДО

КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
СОФИЯ

СТАНОВИЩЕ
ОТ МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ

ПО К.Д. 18/1996г.

Г.к. О. Иванова
27.09.96г.

ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

С определение от 17 Септември 1996г. по к.д. N 18/96г. Конституционният съд е допуснал разглеждане по същество искането на Главния прокурор на Република България за установяване противоконституционността на §3, т.2 от Закона за изменение и допълнение на Закона за държавния бюджет за 1996г. /ДВ, бр.68/96г./ и Министерският съвет е конституиран като заинтересована страна.

Считаме, че искането на Главния прокурор е неоснователно и следва да бъде отклонено. Съображенията ни са следните:

Държавният бюджет е основния финансов закон на държавата и е обвързан с нейните обективни икономически възможности.

На основание чл.84, т.2 от Конституцията Народното събрание е приело ЗИДЗДБ, с което е актуализирало бюджета по приходи и разходи, включително и в частта му, засягаща съдебната власт.

В искането си Главният прокурор твърди, че приходната част е нереална, а предвидените разходи са недостатъчни за съдебната власт. Необходимо е да отбележим, че както приходите /от 3505.1 мил. лв. на 4255,7 мил. лв./, така и разходната част /от 3505,1 мил. лв. на 4255,7 мил. лв./ са увеличени и са съобразени с инфлационните процеси. Трябва да се има предвид и това, че съдебната система /съдилищата/ има приходи от такси, които при една по-добра организация биха могли да бъдат увеличени.

Приемаме, че бюджетът трябва да осигури средства за функционирането на установените в Конституцията държавни институции и това е извършено. Неоспорим е фактът, че до сега редовно се изплащат възнагражденията на служителите от съдебната система, в период когато държавата има затруднения по изплащането на заплатите и пенсиите. Както в цялата държава така и в разглежданата система има нужда от допълнителни средства, но не можем да не се съобразяваме с обективните реалности. От изложеното по-горе става ясно, че §3, т.2 от ЗИДЗДБ е икономически обоснован.

По отношение твърдението, че цитирания параграф противоречи на принципите на разделянето на властите и на независимостта на съдебната власт ще се позовем на Решение N 6/22.04.93г. /ДВ, бр.36/93г./ относно независимостта на съдебната власт. След като тази власт е част от държавата естествено е, че тя не може да не бъде засегната от общите икономически условия, които засягат всички държавни органи.

При изготвянето на проект на бюджета, както и при неговата актуализация стриктно са спазвани разпоредбите на действащите нормативни актове и тълкувателни решения на Конституционния съд N 3 от 03.04.92г., N 18 от 16.12.93г. и N 17 от 03.10.95г.

При актуализацията на ЗИДЗДБ за 1996г. Министерският съвет с пакета от документи е внесъл и предложението на Висшия съдебен съвет за проекта на актуализиран бюджет на съдебната власт, което е било предложено за гласуване в Народното събрание, където е отхвърлено. Предложението на Министерския съвет при актуализиране на приходната и разходната част на бюджета на съдебната власт е изготвено на същия принцип, на който е изготвен консолидирания бюджет. Бюджетът на съдебната власт не е поставен в по-неблагоприятно положение от другите видове бюджети, тъй като:

-увеличението на приходите на актуализирания консолидиран бюджет спрямо ЗДБ за 1996г. е по-голямо от увеличението на актуализираната приходна част на бюджета на съдебната власт;

13

-увеличението на нелихвените разходи на актуализирания консолидиран бюджет спрямо ЗДБ за 1996г. е по-малко от увеличението на актуализираната разходна част на бюджета на съдебната власт.

Изпълнението на консолидирания бюджет към 17.09.96г. показва следното съотношение на наличностите по сметките по видове бюджети към общия обем на актуализираните им разходи:

- министерства и ведомства - 2.1 на сто;
- области - 3.6 на сто;
- Сметна палата - 4.5 на сто;
- общини - 1.7 на сто;
- Съдебна власт -12.0 на сто.

Приходите и разходите по бюджета на съдебната власт са разчетени при положение, че до края на бюджетната година ще започнат да функционират всички нови и изменени структури на Закона за съдебната власт. Невлизането на новите и изменени структури ще се отрази в посока на намаляване на разходите по бюджета на съдебната власт.

Като се има предвид горното и на база на анализа на текущото изпълнение на бюджета на съдебната власт, считаме, че актуализирания бюджет осигурява нормалното функциониране на съдебната система.

В искането на Главния прокурор се оспорва новия текст на ал.5 от §3 от ЗИДЗДБ. Съгласно чл.9, ал.1 от Закона за държавния бюджет на Република България разходите по Републиканския бюджет се извършват до размера на постъпилите приходи по сметката в банката /касата/, т.е. по отношение на консолидирания бюджет е спазен един и същ принцип.Новият текст на ал.5 от §3 от ЗИДЗДБ не противоречи на Конституцията и не ограничава самостоятелността на бюджета на съдебната власт.

Предвид горното Министерският съвет счита, че искането за обявяване на §3 от ЗИДЗДБ за 1996г. за противоконституционен следва да бъде отхвърлено като неоснователно и незаконосъобразно.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕТЕЛ

